

א [לעיל ק"א:] ט חזון קלא. קל"ג. קל"ה. א [חזון קל"ד.] ד [ש"ל מ"ז, ט] לעיל ט.

הגהות הב"ח

א) גבי ולא פליגי: ב) שם נמשקל גותן לכן: ג) שם מהו דמימה מנתו כהנה אינן גנולות: ד) שם נלא הוכר הגב דמי: ה) ר"ש ד"ה רכ פסא וכו' עשר ה"ס ואח"כ מ"ה ולא עשר בו תקנת השוק וכו' שגגב לא עשו לו: ו) תוב ד"ה והלכא וכו' אמוראי (אממר וכו' תוק) מ"מ וי"ב ס"א ח"ן ה':

גליון הש"ס

גבי' והא רב הונא תלמידיה דרב. עין שנת קמט ע"א מלא דף מ ע"א סנהדרין יד ט ע"ב:

הגהות הגר"א

א [ר"ש ד"ה לא כו' דמימה כו' י"ב אכל הכנס' כנגד דל"ה לכל (ועבדגרא"ס ס"י ש"ז ס"ק ז):

רבינו הגנאל

איתמר גב וכו' ואחר הוכר הגב. רבא אמר הדין עם הגב. ר' יוחנן הדין עם ... דאמר גול ולא נחאש הבעלים וכו' אחר ואילו רצח גובה רעה מהו גובה. וכו' וכו'. וכו' וכו' הדרה למרא ובתקנת השוק ... והלכתא בכלהו. וכו' תקנת השוק בין מוכר בין מישכן. ואפילו מישכן שוה מאה ... במאתים. דשקל לוקח וזויה מבעל הבית. ובעל הבית מפיך מן הגב. בר מנגב ופרע בחובו. גב ... ופרע בחיקפו. שלא עשו בו תקנת השוק. אלא נון[ט] בעל הבית מלוקח. והלוקח מן הגב. והלוקח ... מנגב מפורסם לא עשו בו תקנת השוק. חזן בן[ישא] לבישואה הוה מפורסם לגבינותא לא הוה מפורסם. ... אגיד לך גלימא בגויה. פירוש מכור לו בר' דזוי קמאי ... הוה מסיק ביה. והוה ליה גב ופרע בחובו. ולא עשו בו תקנת השוק והדרא גביה למרה בלא דמי. והלוקח ... נרשא עם ספרייה והבניה לפפונאה בפ' זוי. אול פפונאה זבניה לבר מחווא ... ר מחווא ק"כ זוי וזיל וזיל ספרייה. והדר מריה ... כה. איתמר גב וכו' ואחר כך חזר הגב רב משמי דר' יוחנן אמר הדין עם הראשון ר' יוחנן משמי דר' ינאי אמר הדין עם השני וכו'. וכו' משהו רבי חייה אמר הדין עם הראשון דינא דלוקח למישקל זוי בחדי גב סבר לא עשו בו תקנת השוק. וכו' פסק רבי' הגנאל זצ"ל והלכתא כר' יוחנן. זיל שרי עבישת. פי'. אמר ליה רב הונא ובעלה שגגב לו מן הדמים ופרעה המשכון שלך. מכלל דסבר עשו בו תקנת השוק. מן לעבות עבטו. (אבימי בר נאוי תמוה דרבינא הוה חזן ספרייה בחווא ארבעה זוי גב גלימא איתא ניהיליה אוזפיה ארבעה זוי אחריני לסוף חוכר הגב אתא לקמיה דרבינא) א"ל ארבעה זוי קמאי גב ופרע בחובו הוה ליתן לך [נהן ארבעת] זוי אחריני ואחר ליה גלימיה. מתקין בר כתי יזמל' גלימ' אגורה נחליה בארבעה זוי. [קמאי יהב ניהיליה]. וכו'. פ"ח הלומ' פרע לו חובו פרע לו הטלת חתא ארבעי זוי הראשונים והתם לא עשו תקנת השוק בדברי הכל. מיהו, אילו האחרוני שרצה רבינא לחייב להחוא

הגוזל ומאכיל פרק עשירי בבא קמא קטו.

לא לריך לאהדורי כולי האי. [א] דינמא ספר פלוני ופלוני: הדין עם הראשון. דינו של זע"ה ומציעתו על הגנב היא ואין הלוקח בעל דינו ואם זכא לגבותו הימנו יתן דמים ואע"ג שהוכר הגנב לא אמרינן יחזיר לוקח הכלים כזמנס ויפרע מן הגנב: הדין עם השני. דינו של בעל הבית עם הלוקח הוא ויוציא הימנו כליו כזמנס: לפני יאוש. לקחו מן הגנב לפני יאוש: דרכ חסדא. גול ולא נתייאשו הבעלים וזכא אחר ואכלו רצה מזה גובה כו' כריש פירקין [ק"א]: והאי נמי אע"ג דיהיב דמי לגנב לגבי האי מיהא גולן הוא ומיהו היכא דלא הוכר

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אמר ליה אביי הרי מתנות כהונה כלפני יאוש דמי ופליגי.

דמשמע ליה לאזבי דהדין עם הטבח דוקא וה"ר הדין עם הראשון מכלל קשה על פי' הקונטרס דפרק הורעו (מולין דף קלד.) ואין להאריך בזה: והלכתא בכוהני עשו בו תקנת השוק. י"ל דלא קאי

אלא אהני דפליגי בזה אמוראי (א) אממר ומר זוטרא [נכא וכך שמת] דלמו לפסוק כמ"ד עשו בו תקנת השוק אלל אמילתא דכרז דגנב מפורסם דלא פליג עליה שוס אמורא לך קאי: הרי

לא צריך לאהדורי עליה כולי האי ודלמא איצטרך ליה זוי וזבין אמר רב אשי הרי יצא לו שם גביכה בעיר: איתמר גב ומכר ואח"כ הוכר הגנב רב משמיה דרבי חייה אמר הדין עם הראשון ר' יוחנן משמיה דרבי ינאי אמר הדין עם השני אמר רב יוסף (א) לא פליגי כאן לפני יאוש עם השני כאן לאחר יאוש הדין עם הראשון (ב) ותרוייהו אית להו דרב חסדא א"ל אביי ולא פליגי הא מתנות כהונה כלפני יאוש דמי ופליגי דתנן אמר לו מכור לי מעיה של פרה והיו בהן מתנות נותנן לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים לקח הימנו במשקל

(א) נותנו לכהן ומנכה לו מן הדמים (ב) ואמר רב לא שנו אלא ששקל לעצמו אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח אימא אף דין עם הטבח מהו דתימא

(א) אין מתנות כהונה נגזלות קמ"ל ולאביי דאמר פליגי במאי פליגי בדרב חסדא רב זביד אמר כגון שנתייאשו הבעלים ביד לוקח ולא נתייאשו ביד גב ובהא פליגי מר סבר יאוש ואח"כ שינוי רשות קני שינוי רשות ואח"כ יאוש לא קני ומ"ס: לא שניא רב פפא אמר בגלימא דכ"ע לא פליגי דהדר למריה והכא בעשו בו תקנת השוק קמפליגי רב משמיה דר' חייה אמר הדין עם הראשון דינא דלוקח דלישקול זוי מנגב ולא עשו בו תקנת השוק ור' יוחנן משום דר' ינאי אמר הדין עם השני דינא דלוקח דלישקול מבעל הבית ועשו בו תקנת השוק וסבר רב לא עשו בו תקנת השוק. והא רב הונא תלמידיה דרב הוה וחזן בישא גב גלימא זבניה אתא לקמיה דרב הונא א"ל להחוא גברא זיל שרי עבימך שאני חנן בישא כיון דליכא לאישתלומי מיניה כלא הוכר (א) דמי אמר רבא יאם גב מפורסם הוא לא עשו בו תקנת השוק והא חנן בישא דמפורסם הוה ועשו בו תקנת השוק נהי דמפורסם לבישואת לגבינותא לא מפורסם איתמר גנב ופרע בחובו גב ופרע בחיקפו לא עשו בו תקנת השוק דאמרי לא אדעתא דהנהו יהיבת ליה מידי משכנתא שוי מאתן במאה עשו בו תקנת השוק שוה בשוה אמימר אמר לא עשו בו תקנת השוק מר זוטרא אמר עשו בו תקנת השוק (ב) והלכתא עשו בו תקנת השוק) זבינא שוה בשוה עשו בו תקנת השוק שוה מאה במאתן רב ששת אמר לא עשו בו תקנת השוק רבא אמר עשו בו תקנת השוק והלכתא בכלהו עשו בו תקנת השוק לבר מנגב ופרע בחובו גב ופרע בחיקפו: אבימי בר נאוי חמוה דרבינא הוה מסיק בהחוא גברא ארבעה זוי גב גלימא אתיא ניהיליה אוזפיה ארבעה זוי אחריני לסוף הוכר הגנב אתא לקמיה דרבינא אמר קמאי גב ופרע בחובו ולא בעי למיתב ליה ולא מידי הנך ארבעה זוי אחריני שקול זוחך והדר גלימי מתקיף לה רב כהן ודלמא גלימא בהני זוי קמאי יהבה ניהיליה גב ופרע בחובו גב ופרע בחיקפו וארבעה זוי בתראי הימוני הימניה כי היכי דהימניה מעיקרא איגלגל מילתא מטא לקמיה דרבי אבהו אמר והלכתא כרב כהן נרשאה גב ספרא זבניה לפפונאה בתמנן זוי אול פפונאה זבניה לבר מחוואה במאה ועשרין זוי לסוף הוכר הגנב אמר אביי ליוזל מרי דספרא ויהב ליה לבר מחווא תמנן זוי ושקיל ספריה ואזיל בר מחוואה ושקיל ארבעין מפפונאה מתקיף לה רבא השתא לוקח מנגב עשו בו תקנת השוק לוקח מלוקח מיבעיא אלא אמר רבא ליוזל מריה דספרא ויהיב ליה לבר מחוואה מאה ועשרין זוי ושקיל ספריה וליוזל מרי דספרא ושקיל ארבעין מפפונאה ותמנן מנרשאה: בתנ"י (א) זיה בא בחביתו של יין וזה בא בכרו של דבש נסדקה חבית של דבש ושפק זה את יינו והציל את הדבש לתוכו אין

אין גברא בעל הגלימי' משום דאילו האחרוני סבר שבחובו הראשון פרע ואילו ארבעה הראשונים עדיין על הגלימי' ולא נפרעו. וא"ל רב כהן שמא הטלת שביאי לו קרדם

שהלוהו לגבב [...] אילו האחרוני' פרע בחוב הראשון פירע' גמורה וכבר אין כאן תקני' השוק וחיוב אבימי' להתחיר הגלימי' לבעלי ואילו זוי האחרוני' חוב חדש ומלוה חדשה היא, ודין אבימי' עם הגנב על שתי הלואות הללו ויחזיר הגלימא לבעליה, והכריע רבא דבבירי רב כהן וכן הלכה כרב כהן. ונר' דהא דאתא אבימי' בר נאוי לקמי' דרבינא חתינה לא לירין אלא להמלך בו או שמא כלבוהו עליהן. אמר רבא גב מפורסם לא עשו בו תקנת השוק. פ"ח זצ"ל והילכתא בכלהו שוי בו תקנת השוק. בין מוכר בין משכון. אפילו משכון מאה במאתים דשקיל לוקח זוי מבעל הבית ובעל הבית מוציא מנגב, בר מנגב ופרע בחובו גב ופרע בחיקפו שלא עשו בו תקנת השוק אלא נוטלם בעל הבית מן הלוקח והלוקח מפיך מן הגב. והלוקח מנגב מפורסם לא עשו בו תקנת השוק כע"ל.

עין משפט נר מצוה

עב א מיי פ"ט מהל' כמריס הלכה טו סמנ עשין קמט טושיע י"ד פי' סא טשיע לז: עב ג א מיי פ"ה מהל' גביה הל' ג ועין כמ"מ וכו"מ סמנ עשין עא טושיע ח"מ פי' שט ספי' ג: עד ד מיי שם הל' ג ועין כהשנות וזמ"מ טושיע שם ספי' ג: עה ה מיי שם הל' ו ועין כהשנות וזמ"מ: עו ו מיי שם הל' ט טושיע שם ספי' ח: עז ו מיי שם הלכה ח טושיע שם ספי' ט: עח ה מיי שם הל' ט ועין כהשנות וזמ"מ טושיע שם ספי' י: עט ט מיי פ"ז מהל' גיולה וחזקה הל' ה סמנ עשין עד טושיע ח"מ פי' רפד ספי' ה:

מוסף רש"י

אמר לו. לטבח, מכור לי מעיה של פרה. בני מעיה של פרה זו, והיו בהן מתנות, הקבה, נותנן. לוקח זה לכהן ואינו מנכה לו מן הדמים. אין המוכר מנכה לו ללוקח מן הדמים, שבהי היה יודע הלוקח שהמתנות שם, זה לא מנכר לו הקבה (וחז"ל קלא) ואין הטבח מנכה לו כלום לפי שלא מנכר לו את המתנות מסתמא (שם ק"א). לקח הימנו במשקל. הליטרא כך וכך ודשקל לו הקבה (שם ק"א). להשתא ודאי זכין ליה טמנן לו לוקח לכהן. שכי הגול אללו זכין להשיב (שם ק"א). ומנכה לו מן הדמים. הטבח יכסה לו מן הדמים, על כמות, ממכר לו דבר שאינו שלו (שם) משכנתא זכו ההגים מתמזמזים הדין על הטבח (שם ק"א). לא שנו. היכא דלוקח הימנו מנכר, לקמני נתן לוקח לכהן והוא חסר וזבוע דמיס מן הטבח, אלא ששקל לעצמו. כששקל לוקח לעצמו, לדין טענת לא ננע בעין אילו בעל דברים של כהן, לפיכך זו הלוקח נתמנן והוא שולל לו הדמים שעל הטבח היה מוטל ליתן (שם ק"א). אבל שקל לו הטבח הדין עם הטבח. הדין של כהן ומלוקמו ומציעתו אל על הטבח הוא והטבח חסר עליהן אם יש עשין נתנן לכהן (שם). והציל את הדבש לתוכו. מפני שהטבח דמי יקריס (ש"ל כ"ד).

רבינו הגנאל (תמך)

גברא בעל הגלימי' משום דאילו האחרוני סבר שבחובו הראשון פרע ואילו ארבעה הראשונים עדיין על הגלימי' ולא נפרעו. וא"ל רב כהן שמא הטלת שביאי לו קרדם